

Împăcare

Agafia

ți-ai smuls gândul
sfredel negru
amestec de renunțare și zbor
pășești cu neliniște
dincolo de contur
simți cum te surpi
spaime ascunse în puls
ți-au devorat orizonturi
liberat
te așezi împăcat
la masă cu întunericul
într-un echilibru precar
stabilești o anume capacitate
de a rămâne prădător și vânat
pe muchia subțire
a inepuizabilei transformări
de la lut spre cer
de la cer la piatră
ești doar cristalul
în care se odihnește eternitatea